

Sygn. akt II CSK 223/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa A.
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D.
przeciwko G. Spółce Akcyjnej w W.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 5 listopada 2019 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w S. oddalił powództwo A. sp. z o.o. z siedzibą w D. przeciwko G. S.A. w W. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Wyrokiem z 5 listopada 2019 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację powódki.

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłankę przysądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: w postaci naruszenia art. 15 § 1 k.s.h. przez jego błędną wykładnię i niezastosowanie tj.: błędną wykładnię pojęcia „inna podobna umowa”; błędną ocenę kryteriów, które powinny być uwzględnione przy dekodowaniu unormowania pojęcia „inna podobna umowa”, czyli jakie cechy stosunków prawnych powinny być ustalane przy porównywaniu rozważanych stosunków do katalogu umów nazwanych określonych w art. 15 § 1 k.s.h.; potrzeby wykładni i ustalenia sposobu analizy intensyfikacji cech podobnych rozważanego stosunku prawnego do katalogu umów nazwanych wymienionych wprost w art. 15 § 1 k.s.h.; rozstrzygnięcia, czy pojęciem „inna podobna umowa” mogą być objęte umowy ustanawiające zabezpieczenie rzeczowe na mieniu spółek kapitałowych na rzecz funkcjonariuszy spółek i wyłącznie w interesie tych funkcjonariuszy, w tym w szczególności umowa ustanawiająca hipotekę na nieruchomości należącej do spółki kapitałowej na zabezpieczenie długu osobistego funkcjonariusza zwłaszcza w sytuacji, kiedy konstrukcja zabezpieczenia takiego długu przyjmuje złożoną postać obejmującą zarówno zabezpieczenia obligacyjne, jak i rzeczowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z 26 września 2005 r., II PK 98/05, z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. W uzasadnieniu nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie spełniona została któraś z przesłanek przyjęcia sprawy do rozpoznania. Należy wskazać, iż nie jest rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania, doszukiwanie się jurydycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

ke